

Publicerad 2010-09-13 13:30 av AngelicaV

## **psykiskt förstörd, men kanske ändå....**

Jag har byggt labyrinter

Omkring mitt hjärta

Släppt ett svart skynke

Över nattens sfär

Valt livet

Före verkligheten

Svalt andetagen

Tills lungorna kvävs

Ödsligheten

Oändligheten

Vaggas

Under min hud

Och bensinen brinner

Igenom horisonten

Vi vet varför

Men inte hur

Sicksack

Emellan tårarna

Törsten droppar

Där innanför

Själen den värker

Rösterna skriker

Lycklig

Och psykiskt förstörd

Blickar klär av oss

Skratten skingras

Och leenden smetas på

Vi flätas in i tysta

Hjärtslag

Medan ångesten kryper

Uppifrån våra djupa sår

För kanske är jag

Lite för ljummen

Lite för tapper

Lite för mycket Jag

Och kanske är livet  
Inget annat än längtan  
Efter något bättre  
Än en morgondag.

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren AngelicaV med Poeter.se id #33332 innehar upphovsrätten